

Nr 112.

Af herr **Söderbergh** i Karlshamn **m. fl.**, om ändrad lydelse af
16 § 2 mom. i förordningen angående försäljningen af
brännvin den 9 juni 1905.

Uti 2 mom. i 16 § i kungl. förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af brännvin tillerkännes Konungens befallningshafvande befogenhet att vid hälsobrunn, badort eller annan kurort å landet, där särskild läkare finnes anställd, sedan vederbörande kommunalstämma lämnats tillfälle att yttra sig, meddela rättighet till brännvinsutskänkning.

Mot berörda stadgande ha gång efter annan anmärkningar med fog riktats. Det har framhållits, att det hvarken kan anses nödigt eller nyttigt, att brännvinsutskänkning må äga rum vid dylika anstalter. För öfrigt borde det icke vara Konungens befallningshafvande medgifvet, att, när det lyckats för en kommun att hålla sig fri från all brännvinsutskänkning, korsa samma kommuns nykterhetssträfvande genom att tillåta utskänkning vid s. k. kurort, som tilläfvarens ligger inom dess område, ett förhållande som flera gånger inträffat. Inrättningar af ifrågavarande slag uppstå numera till obegränsadt antal, oftast utan någon som helst utsikt att kunna ekonomiskt bära sig, såvida icke inkomster af en vid inrättningen lätt nog förvärfvad brännvinsutskänkingsrätt bli att påräkna. Att grunda tillkomsten af en hälsoanstalt på sådan förutsättning måste väl anses förkastligt. I hvarje händelse bör icke mot kommunens uttryckligt uttalade vilja en utskänkingsrätt af omförmäld art få komma till stånd.

Enligt förenämnda lagbestämmelse skall Konungens befallningshafvande lämna vederbörande kommunalstämma tillfälle att yttra sig öfver en hos Konungens befallningshafvande gjord ansökning i berörda hänseende, men Konungens befallningshafvande har ingen skyldighet att taga hänsyn till något af stämman afgifvet yttrande. Enligt vår åsikt bör emellertid Konungens befallningshafvandes tillstånd göras beroende af stämmans bifall och därförutan icke kunna meddelas.

Med stöd af hvad vi sålunda anfört, tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring i 16 § 2 mom. i gällande brännvinsförsäljningsförordning, att orden: »sedan vederbörande kommunalstämma lämnats tillfälle att yttra sig» utbytas mot: »sedan vederbörande kommunalstämma därtill lämnat sitt bifall».

Stockholm den 27 januari 1910.

Frithiof Söderbergh. Ernst Beckman. K. H. Gez. von Schéele.

Robert Johansson. J. Byström. Oskar Berg.

Johan Ericsson. Bernhard Eriksson.

Nr 113.

Af herr **Söderbergh** i Karlshamn **m. fl.**, med hemställan, att
9 § 3 mom. samt 10 § i förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 måtte utgå.

Uti en af undertecknade vid sistlidet års riksdag väckt motion, nr 126, yrkade vi, att Riksdagen ville för sin del besluta, att mom. 3 i 9 § samt 10 § i kungl. förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl måtte utgå, likasom i förordningen förekommande hänvisning till nämnda lagrum.

Rörande motiven till berörda yrkande hänvisa vi till nämnda motion.

Sammansatta bevillnings- och lagutskottet, till hvars förberedande behandling motionen öfverlämnats, hemställde, att densamma icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda, hvaremot utskottets samtliga ledamöter från Andra kammaren i en af dem afgifven reservation biträdde vårt yrkande om borttagande af ofvannämnda 10 § samt föreslogo viss